

GS 164

En vacker

Wisa

om

Flyttfoglarna.

SEDERHOLM,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1885.

S å bett stiner solen på Nilvägen ner,
 Och palmerna ge ingen flugga mer.
 Då griper oss längtan till fädernejorden,
 Och tåget församlas
 Mot Norden! mot Norden!

Och djupt under skottren vi se som en
 graf
 Den grönsfande jorden, det blånande haf,
 Der oron och stormen hvar dag sig förnyar,
 Men vi fara fria
 Med himmelens stjär.

Och högt mellan fjellen der ligger en äng;
 Der nedstår vår flara, der reds vår
 fång.

Der lägga vi ägg under tyliga Polen;
 Der slåss vi ut dem
 Vid midnatts-solen.

Ej jägaren binner vår fredliga dal;
 Der vålla gullwingade Elfvor sin bal.
 Grönmantlade skogsfren spatserar i gås-
 len,

Och dvärgarne hamra
 Sitt gull in i fjellen.

Men åter på berget står Vindswales son *)
 Och skakar de snöiga wingar med dån,

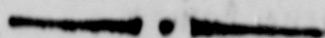
*) Vintern.

Och bararne hwitna, och rönndruswan
glöder,

Och tåget församlas

Mot söder ! mot söder !

Till grönslande ångar, till ljummande wäg,
Till stuggonde palmer står åter vår båg
Der hwila wi ut från den lustiga fården,
Der längta wi åter
Till Nordliga werlden.

Exemplaret kostar 1 fl. 2:0
